

KÓKAI JÁNOS

Fétis

*Nem lesz hiszti
visszafogom magam
zsoké a lovakat a cél után
értem hogy túl vagyunk egy ponton
innen egy szabadter kezdődik
egy mező
ami még nincs beültetve villanyoszlopokkal
és a kábeltévé sem furakodott a közelünkbe
a föld alatt
saját magunknak kell elkészíteni a játékainkat
ezen a megnevezhetetlen földrészen
Bakonyvalahol
és megpróbálni valóságosnak érezni
akkor is ha nem határoz meg a net
és blogjaim tükörképében
nem tudom helyreigazítani
frizurámat tekintetemet arcvonásaimat
megcsonkított fatörzsekben
levelekben
(amik füstszűrő nélkül
tüdőzik le a levegőt)
kell összeilleszteni valamit
új és új építőkövekből
várat gyerek
amíg az óvatlan felnőtt
elemeire nem bontja
sátrat feszítünk fejünk fölé
eltakarunk napot csillagot
illetéktelenektől
a magunk se tudjuk mit
vackainkba visszaszorulunk
gödrökbe faágakat köveket
legyen mihez nyúlni
kijelöljem a különbséget
alkalmazzam a civilizációt
az ösztönök mélyén
és körbe kerítsek
legyek én is kerítő
megértve a prostitúció hatalmát
a vastag tussal húzott vonalak mágiáját
a tárgyak vonzerejét*